

ΑΠΟΨΕΙΣ

Αργύρης Αργυριάδης

Τα «μαύρα φεγγάρια» της... Ξαπλώστρας

21/08/2023 17:00

FACEBOOK

TWITTER

COMMENTS

Τούτο το καλοκαίρι βίωσε τη δική του «επανάσταση». Δίπλα στις παραθαλάσσιες ηδυπαθείς ινσταγρμμικές πόζες καλλίγραμμων ή μη συμπολιτών μας, κάποιοι, ασυνήθεις ύποπτοι, διαμαρτυρόμενοι για το αυτονόητο, μας έβγαλαν από τη συνήθη καλοκαιρινή ραστώνη. Το «κίνημα της πετσέτας», μία πρωτοβουλία άγνωστων στο πανελλήνιο πολιτών, ξεκίνησε από τις Κυκλάδες για να επεκταθεί σύντομα στα κυριότερα τουριστικά μέρη της χώρας, όπου η αυθαίρετη κατάληψη των παραλιών έθετε εκποδών τους περισσότερους εξ ημών.

Γιατί, όμως, χρειάστηκε αυτή η «ειρηνική επανάσταση» των πολιτών; Γιατί χρειάστηκε να συσπειρωθούν άνθρωποι κάθε κοινωνικής ομάδας και διαφορετικών περιοχών για να διεκδικήσουν πρόσβαση στο δημόσιο χώρο; Σε αυτόν που ο νόμος ορίζει ως «κοινόχρηστο»; Το πρόβλημα είναι γνωστό και διαχρονικό. Φέτος, πριν την έναρξη της καλοκαιρινής περιόδου, σχεδόν προφητικά αλλά εμφιασμένα, ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Παναγιώτης Παναγιωτόπουλος, με την υπ. αριθ. 10/4.5.2023 Εγκύκλιό του επιδίωκε να εμφυσήσει στους κατά τόπους εισαγγελείς την απαραίτητη «πνοή και τόνο της εισαγγελικής δράσης, ώστε να μπορέσουν να σταματήσουν τους ασχημονούντες και αδικοπραγούντες επί των πάγκοινων αγαθών», όπως χαρακτηριστικά ανέφερε. Ωστόσο, το νομικό καθεστώς είναι σαφές και ίδιο τα τελευταία 83 έτη. Με το Ν. 2344/1940 ρητώς ορίστηκε ότι αιγιαλός είναι η παράκτια χερσαία ζώνη, που βρέχεται από τη θάλασσα, μέχρι τη στάθμη εκείνη που φθάνουν οι συνήθεις μεγαλύτερες αναβάσεις του χειμερίου κύματος.

Επίσης, και η έννοια της παραλίας είναι γνωστή. Αυτά τα 50 μέτρα χερσαίας ζώνης από τη γραμμή του αιγιαλού που ενώνουν την ξηρά με τη θάλασσα και σε συγκεκριμένες περιοχές έχουν καταστεί περίκλειστα, χρυσοφόρα, ιδιωτικά τσιφλίκια. Σε αιγιαλό και παραλία κάθε κατασκευή απαγορεύεται, ενώ δεν δύνανται να θεωρηθούν «ιδιωτικά» γιατί είναι «κοινόχρηστα». Ακόμη και η εκμίσθωση αυτών των ζωνών για θαλάσσια μέσα αναψυχής, Ξαπλώστρες, ομπρέλες κ.λπ. (όπως προβλέπεται στο Ν. 2971/2001) παρέχει στους μισθωτές μόνον δικαίωμα χρήσης και δεν μπορεί να καθιστά αδύνατη την ελεύθερη διέλευση του κοινού προς τη θάλασσα μέσω της παραλίας και του αιγιαλού.

Δεν επιτρέπεται οι εκμισθωμένοι χώροι να περιφράζονται αποτρέποντας την πρόσβαση οποιουδήποτε πολίτη στη θάλασσα. Βέβαια τούτο δεν σημαίνει ότι μπορεί όποιος θέλει να απλώνει την πετσέτα του ανάμεσα στις Ξαπλώστρες του μισθωμένου χώρου ακούγοντας τη δική του μουσική από το φορητό ηχείο του, ενοχλώντας τους λοιπούς παραθεριστές. Ούτε να τρώει εντός της επιχείρησης του άλλου τα κεφτεδάκια της μαμάς του. Άλλο ελεύθερη διέλευση προς τη θάλασσα (μέσω του μισθωμένου χώρου) άλλο σύγχρηση αυτού.

Και ενώ αυτά είναι γνωστά -εάν όχι στον απλό πολίτη, σίγουρα στους εκάστοτε διοικούντες (σε εθνικό και τοπικό επίπεδο), όπως και στους λειτουργούς της Θέμιδος- χρειάστηκε η συστράτευση και διαμαρτυρία των απλών πολιτών για να ξυπνήσει ο λυσιμελής κρατικός μηχανισμός. Δίπλα στο λαό και ελάχιστες εξαιρέσεις εισαγγελέων που διακρίνονται για κοινωνική ενσυναίσθηση και συναντίληψη του δημόσιου χώρου.

Ωστόσο, την ίδια στιγμή που οφείλουμε να αποδώσουμε τα εύσημα στους ανωτέρω, πρέπει να αποδεχτούμε ότι συνεχίζουμε να ζούμε σε ένα δυσλειτουργικό κράτος. Δεν θα υπήρχε κανένας λόγος να κινητοποιηθούν οι πολίτες εάν οι κρατικές αρχές (αστυνομία, δήμοι, κτηματική υπηρεσία, πολεοδομίες κ.λπ.) έκαναν σωστά τη δουλειά τους. Δεν είναι δυνατόν τα αυτονόητα να αποτελούν αιτία κοινωνικών κινητοποιήσεων και λαϊκών αιτημάτων. Ζούμε σε μία οργανωμένη κοινωνία έχοντας προσδώσει το προνόμιο στο κράτος να αποτελεί το μόνον φορέα νόμιμης βίας, για να μπορεί να την επιβάλει στους εκάστοτε παρανομούντες. Να την ασκεί με κάθε προβλεπόμενο τρόπο (συλλήψεις, κατασχέσεις, κατεδαφίσεις κλπ) για να μη χρειαστεί οι ίδιοι οι πολίτες να αυτοδικούν και κυρίως για να συνεχίσουν να σέβονται το συλλογικό, κοινωνικό υποκείμενο.

Την ίδια στιγμή και οι απλοί πολίτες πρέπει να επανακαθορίσουμε τη σχέση μας με το δημόσιο χώρο. Δεν είναι πρόβλημα μόνον οι παραλίες. Αυθαίρετη είναι και η κατάληψη του δρόμου μπροστά από το μαγαζί μας για να μην μας «κόβει την είσοδο», αυθαίρετη είναι και η μετακίνηση των κάδων των σκουπιδιών (για να μυρίζει η είσοδος του γείτονα και όχι η δική μας) αυθαίρετη είναι και η ηχορύπανση, ιδίως σε ώρες κοινής ηουχίας, είτε από καταστήματα υγειονομικού ενδιαφέροντος είτε από τους γλεντζέδες της γειτονιάς. Η σχέση μας με το δημόσιο χώρο παραμένει μια διπλή ιστορία έρωτα και προδοσίας. Έρωτα για το δικό μας χώρο, προδοσία για το χώρο των άλλων. Τέκνο τους τα «μαύρα φεγγάρια»... της Ξαπλώστρας.

*Δημοσιεύθηκε στη "ΜτΚ" στις 20.08.2023

Δημοφιλείς Απόψεις

ΜαΚηΤes Team

Μερικές αλήθειες για την ΕΡΤ3

25/08/2023 12:28

Νίκος Ηλιόδης

Η υποβάθμιση της ΕΡΤ3 και η χαμένη ευκαιρία της TV100. Του Νίκου Ηλιάδη

24/08/2023 07:00

Θόδωρος Χατζηπαντελής

Καλή επιστροφή

24/08/2023 08:00

ΜαΚηΤes Team

Η Χαλκιδική σίγουρα δεν έχει!

24/08/2023 10:00

Κώστας Μπλιάτσας

Επικοινωνιακή ανάσα με μεταγραφή αεροδρομίου; Του Κώστα Μπλιάτσκα

28/08/2023 07:07

Μιχάλης Αλεξανδρίδης

Φταίει ο άνεμος, Φταίει το κλίμα, Φταίει οι σαμπτοέρ

27/08/2023 20:00

Σύνθηα Σάπια

Η Θεσσαλονίκη και ο ρόλος της

27/08/2023 19:30